

Càntut

Cançons de tradició oral

El marxant

Joan Bertran, Garrigàs

1. Sóc un po bre mar-xant que pel món vaig vol-tant amb el far-do a l'es-que na, i amb
mit-ges i mit-jons, tran-si-lles(?) i bo-tons, tro-ques de fil i be-tes, tro-
u-nes mit-ges venc u-na no-ia com prenc, com té les pan-tor-ri-lles, com

7
el far do a l'es-que - na. I a-nant de ca-ra al vent i a-nant molt ma-la-ment, amb
ques de fil i be - tes. Mit-jons i cal-ço-tets, tam-bé (?) la-
14 té les pan-tor-ri - lles. Com que no són gens fluix(?), (...) me

la bos-sa gens ple na, amb la bos-sa gens ple - na. Cri-dant, cri-dant: "A - pa
rà, la-rà, la - ra-la, la - rà, la-rà, la - ra - la - là.
21 s'al-cen les pa - ti-lles, me s'al-cen les pa - ti - lles.

do - nes, el mar-xant, que tot ho venc, sí, pa-gant, sí, pa -
24 gant, cri-dant mar - xant, mar - xant!* 1. 2. 2.Venc 3.I

*Les nou estrofes següents, qua no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.